

1. ΠΟΙΟΥΣ ΘΑ ΨΗΦΙΣΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΒΟΥΛΗ

Μέσο: ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 05/06/2024 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 05/06/2024

Σελίδα: 9

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΟΝΕΙΡΟ

ΤΟΥ Π.Κ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗ

Ποιους θα ψηφίσω για την Ευρωβουλή

Μια από τις ιδιομορφίες των ευρωεκλογών της ερχόμενης Κυριακής για την ανάδειξη των νέων μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου - ΕΚ (συνολικά 720) είναι πως τα πρόσωπα που θα εκλεγούν έχουν πολύ μεγαλύτερη σημασία απ' ό,τι συμβαίνει για τα εθνικά κοινοβούλια. Βέβαια και ιδιαίτερα σ' αυτές τις ευρωεκλογές στις οποίες διαγράφεται άνοδος της Ακροδεξιάς, αφού συνολικά σε όλες τις εκδοχές εκτιμάται ότι θα συγκεντρώσει 184 έδρες (θα ξεπεράσει έτσι σε δύναμη το παραδοσιακό δεξιό συντηρητικό Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα - ΕΛΚ), έχει τεράστια σημασία και η επιλογή του κόμματος. Το θετικό είναι βέβαια ότι η Ακροδεξιά είναι κατακερματισμένη σε αλληλουποβλεπόμενα κόμματα με αποκλίνουσες απόψεις σε ορισμένα μεγάλα ζητήματα (πόλεμος Ουκρανίας, επιθετικότητα Ρωσίας, πόλεμος Γάζας, σχέσεις με Ισραήλ, Κίνα κ.λπ.) και ως εκ τούτου δύσκολα θα μπορέσουν να σχηματίσουν ενιαία πολιτική ομάδα εντός του Κοινοβουλίου. Παρά ταύτα, δεν παύουν έστω και κατακερματισμένα να αντιπροσωπεύουν απειλή. Αν και η άτυπη συμμαχία φιλοευρωπαϊκών δυνάμεων (συντηρητικοί, σοσιαλιστές, φιλελεύθεροι) φαίνεται ότι θα διατηρήσει άνετη πλειοψηφία εντός ΕΚ (405 έδρες) σύμφωνα με τις πιο τελευταίες εκτιμήσεις.

Στην περίπτωση της Ελλάδας η επιλογή του κόμματος έχει αυτονόητη εθνική και ευρωπαϊκή σημασία. Έχει επίσης σημασία τα κόμματα του δημοκρατικού τόξου με καθαρή άποψη για το μέλλον της Ευρώπης και τη θέση της Ελλάδας σ' αυτή να καταγράφουν την υψηλότερη εκλογική δύναμη. Αλλά πολύ περισσότερο στην περίπτωση της Ελλάδας παρά σε οποιαδήποτε άλλη χώρα-μέλος της ΕΕ έχουν κομβική σημασία τα 21 πρόσωπα που θα επιλεγούν για να συμμετάσχουν στη νέα Ευρωβουλή. Τα τελευταία χρόνια (τρεις θητείες ΕΚ) η ελληνική συμμετοχή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο «δεν έλαμψε με το έργο της» (με ορισμένες οριακές εξαιρέσεις βεβαίως). Το αντίθετο, διακρίθηκε για την ανεπάρκεια, αναποτελεσματικότητα της και σε ορισμένες περιπτώσεις για τα σκάνδαλα στα οποία βρέθηκε μπλεγμένη. Στο παρελθόν μεγάλες προσωπικότητες (πρώην πρωθυπουργοί, υπουργοί, τεχνοκράτες, άνθρωποι των γραμμών κ.ά.) ξεχώρισαν για το έργο και τον λόγο τους στην αίθουσα του Κοινοβουλίου. Στις τελευταίες θητείες εάν η ελληνική παρουσία ευρωβουλευτών ήταν κάπως περισσότερο άρτια σε ικανότητες θα είχαν ίσως αποφευχθεί και ορισμένα παραπτώματα.

Όταν γράφω για ικανά άτομα, δεν εννοώ καθόλου να επιλέγονται για το Ευρωκοινοβούλιο ειδικοί, εμπειρογνώμονες για τα ευρωπαϊκά θέματα. Το Ευρωκοινοβούλιο ως το υπερεθνικό, αντιπροσωπευτικό σώμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να εκφράζει συνολικά την (ευρωπαϊκή) κοινωνία, τάξεις, ομάδες, πολίτες. Οι ευρωβουλευτές θα πρέπει να προέρχονται από όλα τα κοινωνικά στρώματα. Αλλά ανεξάρτητα από πού προέρχονται, θα πρέπει να έχουν την ικανότητα, τη σοβαρότητα και την επάρκεια για να συμμετέχουν ενεργά στις εργασίες του θεσμού. Και όχι απλώς να παρίστανται ως βουβή πρόσωπα. Και δεν θα πρέπει να διαφεύγει ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι σήμερα συν-νομοθέτης, συμπράττει στο 85% των αποφάσεων (με το Συμβούλιο Υπουργών) που εκδίδει η Ένωση πάνω σε μια ευρύτατη πλην τεχνικά δύσκολη κατηγορία θεμάτων που αφορούν την καθημερινότητα των πολιτών.

Οθεν τα κριτήρια για την ψήφο της Κυριακής (θα πρέπει να) είναι ουφή. Προσωπικά θα ψηφίσω με τα παραπάνω κριτήρια και βέβαια την ιδεολογική στάση υπέρ μιας υπερεθνικής Ευρώπης που θα εξελίσσεται σε δημοκρατική Πολιτική Ένωση ως *sui generis* ομοσπονδία ικανή να προστατεύει τις αξίες της και τις χώρες-μέλη της (αν και στην Ελλάδα καμία σημαντική πολιτική δύναμη δεν στηρίζει ανοιχτά την ομοσπονδιακή επιλογή).